

at vente saa længe, vil det være rimeligt at lade Loven træde i Kraft den 1ste April 1901.

Der staar ikke noget om, fra hvilket Tidspunkt Alderstillægene og Pensionen skulle regnes, men da Stillingen: Reservetelegrafist, saa vidt jeg kan se, ved denne Lov skaffes ud af Verden, vil det være rimeligt, at det slaas udtrykkelig fast, at Alderstillæg og Pensionsret erhverves fra den Dag at regne, da vedkommende blev ansat som Reservetelegrafist.

Efter disse Bemærkninger kan jeg gaa over til at se paa Motiverne, idet jeg skal gøre opmærksom paa, at det er umuligt for mig at finde, hvilke Motiver der har ledet til den Forskel mellem Postloven og Telegrafloven, at Postloven indeholder den Bestemmelse, at Kvinder have lige Adgang med Mænd til at oplæres og ansættes i Statens Tjeneste ved Postvæsenet, medens det for Telegraflovens Vedkommende er saaledes, at der før har været en saadan Regel i Telegrafloven, men at nu ikke blot denne Regel er gaaet ud, men vi have faaet en Bestemmelse i Telegrafvæsenets Lønningslov, hvoraf Kvinderne ville kunne se, at de ikke blot ikke ere velkomne i Telegrafvæsenet, men at det ogsaa er umuligt for dem at avancere derinde, da Adgangen til Avancement er lukket. Jeg finder, at dette er meget uheldigt, og kan ikke se nogen Grund dertil, da Kvinderne, saa vidt mig bekendt, altid have opfyldt deres Forpligtelse paa disse Omraader saavel som Mændene, og i alt Fald vilde jeg have kunnet ønske, om der i Motiverne havde været en virkelig Begrundelse for, at Kvinderne stilles paa denne Maade. I Motiverne, Pag. 6, læse vi ved Omtalen af 3die Lønningsklasse et Lovord om den tekniske Afdeling. Jeg skal tillade mig at læse det op. Der staar: „Til Bistand ved Udførelsen af Anlægs- og Vedligeholdelsesarbejder har teknisk Afdeling og Telegrafingeniøren hidtil haft dertil egnede Telegrafister, der derigennem have erhvervet sig et omfattende Kendskab til Linienettet og Stationerne og stor praktisk Erfaring i Udførelsen af alle forekommende tekniske Arbejder“. Det er virkelig stærke Ord, der her blive brugte om disse Folk. Der er opnaaet en teknisk Uddannelse og Brugbarhed hos disse Folk, saa at man skulde tro, at nu vilde Centraladministrationen være saa glad ved disse Folk, at den ikke vilde slippe dem, og at den nok skulde vogte sig for at lade andre komme ind og tage deres Plads. Saa siges der videre: „Det vil derfor“ — læg Mærke til Ordet

„derfor“, Motiveringens gaar altsaa ud fra Telegrafisternes Ypperlighed — „være af Betydning, at kunne bevare disse Funktionærer som Ingeniørassistenter, men det vil derhos af Hensyn til de Krav, som Telegraf- og Telefonvæsenets Anlægsarbejder i stedsse stigende Grad stille til teknisk Kundskab, være nødvendigt fremtidig at have Mænd med teknisk Uddannelse til Raadighed ved disse. Man har herefter ment at burde foreslaa Ingeniørassistenterne tillagt samme Lønning som Telegrafkontrolørerne“. Se, der komme vi til Hemmeligheden ved det Forhold, jeg antydede under Omtalen af 3die Lønningsklasse a., at disse Ingeniørassistenter straks skulde stilles paa lige Fod med Telegrafkontrolørerne, de gamle Overtelegrafister. Medens man hidtil har haft de tekniske Telegrafister, som have gjort deres Arbejde godt og arbejdet under Samraad med og Vejledning af Telegrafingeniøren, skal man nu have Adgang til at putte nogle saakaldte Ingeniørassistenter ind, og de faa saa straks Rang som Telegrafkontrolører i 3die Lønningsklasse a. med en Begyndelsesløn af 2,400 Kr., medens der i de lavere Klasser findes Telegrafister, der ere fortræffeligt uddannede i teknisk Henseende, og med hvilke man vilde kunne besætte disse Pladser. Jeg vil ikke sige, at det er det samme, men at det minder om, hvad der finder Sted i Postvæsenet, hvor man vil reservere Generaldirektøren Adgang til at fylde Generaldirektoratet med Folk uden for Postetaten, naar de blot have været 1 Aar i Tjeneste. Saaledes reserverer man sig her Adgang til at lade nogle teknisk uddannede Assisterter, som ikke tilhøre Telegrafetaten, rykke ind i dennes højere Lønningsklasser. Jeg skulde meget bede om, at Telegrafetatens egne Folk fik Lov til at fylde ikke blot nogle lavere Sulteposter, men ogsaa de højere, interessantere Poster, naar de have faaet fornøden Uddannelse, og jeg maa meget henstille, at man, hvis der endelig skal tages Folk med en forudgaaende teoretisk Uddannelse, da vil lade disse Folk tjene sig op gennem Etaten paa vanlig Vis. Det andet sætter ondt Blød og er formentlig ikke til Nytte for en god og regulær Tilgang til Etaten, naar alle de Pladser, der ere noget værd, paa Forhaand optages af Folk, der ikke hører Etaten til. Det har tidligere været saaledes, at Telegrafetaten i høj Grad har været eksklusiv og har kunnet beholde sine egne Pladser for sig selv, undtagen, saa vidt jeg husker — to Besættelser af Telegrafdirektorembedet.